

Vastaajat: Tugdual Carlier, Yann Latouche, Dominique Legeard, Thierry Leleu, Dimitri Pinschhof, Brigitte Plunian ja Rozenn Marechal

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetus [(EY)] N:o 1107/2009 ⁽¹⁾ ennalta varautumisen periaatteen mukainen, kun siinä ei määritellä täsmällisesti, mitä tehoaineella tarkoitetaan, jolloin hakijan tehtäväksi jää valita aine, jonka se nimeää tuotteensa tehoaineeksi, ja hakijalle jää mahdollisuus kohdistaa hakemuksensa asiakirja-aineisto kokonaisuudessaan yhteen ainoaan aineeseen, vaikka sen kaupan pitämään lopputuotteeseen sisältyy useita aineita?
- 2) Turvataanko ennalta varautumisen periaate ja kaupan pitämistä koskevan luvan puolueettomuus, kun asiakirja-aineiston tutkimiseksi tarvittavat testit, analyysit ja arvioinnit ovat pelkästään hakijoiden suorittamia ja ne voivat olla esitystavaltaan puolueellisia eikä niissä tehdä riippumatonta vasta-analyysiä?
- 3) Turvataanko ennalta varautumisen periaate ja kaupan pitämistä koskevan luvan puolueettomuus, kun lupahakemuksia koskevia raportteja ei julkisteta liikesalaisuuden vuoksi?
- 4) Onko asetus N:o 1107/2009 ennalta varautumisen periaatteen mukainen, kun siinä ei millään tavoin oteta huomioon tilanteita, joissa tehoaineita on useita ja niitä käytetään yhdessä, ja erityisesti kun siinä ei säädetä samaan tuotteeseen sisältyvien tehoaineiden yhteisvaikutuksen täydellisestä erityisanalyysistä Euroopan tasolla?
- 5) Onko asetus N:o 1107/2009 ennalta varautumisen periaatteen mukainen siltä osin kuin sen 3 ja 4 luvussa vapautetaan toksisuuden arvioinnista (genotoksisuus, karsinogeenisyyden tutkiminen, hormonitoimintaa häiritsevien ominaisuuksien tutkiminen...) torjunta-ainetuotteet kaupallisessa muodossaan sellaisina kuin ne on saatettu markkinoille ja sellaisina kuin kuluttajat ja ympäristö niille altistuvat, koska siinä säädetään vain suppeista testeistä, jotka ovat aina hakijan tekemiä?

⁽¹⁾ Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta 21.10.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009 (EUVL 2009, L 309, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia n.º 38 de Barcelona (Espanja) on esittänyt 16.2.2018 – Marc Gómez del Moral Guasch v. Bankia S.A.

(Asia C-125/18)

(2018/C 152/22)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de Primera Instancia n.º 38 de Barcelona

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Marc Gómez del Moral Guasch

Vastaaja: Bankia S.A.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tuomioistuimen arvioitava IRPH ⁽¹⁾ Cajas -indeksin laillisuus tutkimalla, voidaanko sitä pitää kuluttajan kannalta ymmärrettävänä, ilman että tämän tutkimiselle on esteenä se, että IRPH Cajas -indeksiä säännellään asetuksilla ja hallinnollisilla määräyksillä, koska kyse ei ole direktiivin 93/13 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettusta tapauksesta, joka perustuisi pakottavaan säännökseen, vaan elinkeinonharjoittaja on omavalintaisesti sisällyttänyt sopimukseen tällaisen lainapääomalle maksettavan vaihtuvan koron?
- 2) 2.1 Onko direktiivin 93/13 4 artiklan 2 kohdan, jota ei ole saatettu osaksi Espanjan lainsäädäntöä, perusteella pidettävä kyseisen direktiivin ja sen 8 artiklan vastaisena sitä, että espanjalainen tuomioistuin tukeutuu mainittuun 4 artiklan 2 kohtaan ja soveltaa sitä, vaikka se on lainsäätäjän tahdosta jätetty saattamatta osaksi Espanjan lainsäädäntöä, jotta kaikkiin elinkeinonharjoittajien kuluttajien kanssa tekemiinsä sopimuksiin sisällyttämiin ehtoihin, myös niihin, jotka koskevat sopimuksen pääkohteen määrittelyä ja jotka on laadittu selkeästi ja ymmärrettävästi, voitaisiin soveltaa täysimääräistä kuluttajansuojaa?

- 2.2 Edellyttääkö olennaisen sopimusehdon, tässä tapauksessa IRPH-indeksin, ymmärtäminen joka tapauksessa sitä, että tiedotetaan tai mainostetaan seuraavista seikoista ja tiedoista tai ainakin joistakin niistä, toisin sanoen
- i) selitetään, miten viitekorko muodostuu, eli tiedotetaan, että indeksiin sisältyvät nimelliskoron lisäksi palkkiot ja muut kulut, että se on yksinkertainen painottamaton keskiarvo, että elinkeinonharjoittajan tiedossa on oltava sen ja tämän on tiedotettava siitä, että siihen sovelletaan negatiivista erotusta, ja etteivät siitä annettavat tiedot ole julkisia toisin kuin tavanomaisesta indeksistä eli Euriborista annettavat tiedot;
 - ii) selitetään, miten indeksi on aiemmin kehittynyt ja miten se voi tulevaisuudessa kehittyä, antamalla tietoja ja julkaisemalla kaavioita, joissa kuluttajalle selvitetään selkeästi ja ymmärrettävästi kyseisen koron kehitys suhteessa euriboriin, joka on tavanomainen kiinnelainoihin sovellettava korko?
- 2.3 Jos unionin tuomioistuin toteaa, että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tutkittava sopimusehtojen kohtuuttomuus ja tehtävä siitä kaikki päätelmät kansallisen oikeutensa mukaisesti, onko siinä tapauksessa, ettei näistä eri seikoista ole annettu tietoja, oletettava, ettei sopimusehtoa ole ymmärretty, koska se ei ole direktiivin 93/13 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla selkeä keskivertokuluttajalle, ja että tietojen antamatta jättäminen merkitsee, ettei elinkeinonharjoittaja ole kohdellut kuluttajaa lojaalisti ja ettei kuluttaja siten olisi hyväksynyt lainansa viitekorkoksi IRPH-indeksiä, jos hänelle olisi annettu asianmukaista tietoa?
- 3) Jos IRPH Cajas -indeksi todetaan pätemättömäksi, kumpi seuraavista seurauksista, joita on sovellettava, jollei kuluttajan kanssa muuta sovita tai jos tämä muu sopimus on kuluttajalle vahingollisempi, on direktiivin 93/13 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan mukainen?
- 3.1 Muutetaan sopimusta soveltamalla vakiintunutta korvaavaa indeksiä eli euribor-indeksiä, koska kyseessä on sopimus, jonka tarkoituksena on lähinnä tuottaa korkotuloja elinkeinonharjoittajalle eli pankille.
- 3.2 Luovutaan soveltamasta korkoa, jolloin lainanottajan tai velallisen ainoaksi velvollisuudeksi jäisi maksaa lainattu pääoma takaisin sopimuksen mukaisina eräpäivinä.

⁽¹⁾ Kiinnelainoihin sovellettava viiteindeksi.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nejvyšší správní soud (Tšekki) on esittänyt 16.2.2018 – A-PACK CZ, s. r. o. v. Odvolací finanční ředitelství

(Asia C-127/18)

(2018/C 152/23)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nejvyšší správní soud

Pääasian asianosaiset

Valittaja (kantaja ensimmäisessä oikeusasteessa): A-PACK CZ, s. r. o.

Muu osapuoli (vastaaja ensimmäisessä oikeusasteessa): Odvolací finanční ředitelství

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ⁽¹⁾ 90 artiklan 2 kohtaa tulkita verotuksen neutraalisuuden periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen valossa siten, että jäsenvaltiot voivat määrittää poikkeuksellisesti sellaisia edellytyksiä, joiden nojalla veron perusteen alentaminen evätään sellaisissa tapauksissa, joissa kauppahinta on osittain tai kokonaan maksamatta?